

BALLARÀ SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitts y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

ESTABLIMENT DE ROBAS

DE

Francisco Ricart

Successor de Barceló

Renovadas totalment las existencias de géneros, aquesta casa ofereix al públich un assortiment complet d'articles del país y extranger propis pera la temporada d'hivern, tenint l'intima convicció de que ningú pot ferli la competencia ni en calitat, ni en novetat, ni en baratura, en quant a totas menas y colors de robas de

Llanas : Sedas : Panyos : Franelas : Cotons : Teixits : Alfombras
Cortinatges : Mantas de llana : Mocadors d'abric : Tapabocas

lo mateix qu'en GÉNEROS DE DOL : ESPECIALITAT en ARTICLES BLANCHS

Pera BONDAT : ECONOMÍA : VARIETAT : ELEGANCIA segueix la

GRAN SASTRERÍA

conservant la fama obtinguda pels seus treballs tan ben cuidats.

VILANOVA Y GELTRÚ

Progrés, 8 y 10 * * * Sant Pau, 13 y 15

Altra denuncia

A la llista de quantitats cobrades per l'ex-Secretari D. Bonaventura Juliá y Masó pertanyents al Municipi y deixadas d'ingressar a la Caixa del mateix; hi ha qu'afegirhi altres setcentas noranta dugas pessetas provinents d'interessos, de la tercera part del vuitanta per cent de Propis; de quin fet se'n donà compte en la darrera sessió del Ajuntament, com podran veure 'ls nostre llegidors per la ressenya que de tal acte publiquem en el lloch corresponent.

En virtud de la R. O. de 26 d'Abril de 1886, foren reconegudas a favor d'aquest Ajuntament mil doscentas una pessetas un céntim, per capital y rédits, fins a 31 de Desembre de 1888; haventse expedit en fetxa de 22 d'Octubre de 1898 per la sucursal a Barcelona de la Caixa General de Depósitos, un resguart de dit import; fent a la vegada constar que mentres no sigués tornat, es pagarian interessos al quatre per cent anyal, comensant a corre 'ls tals, desde el primer de Juliol de 1886.

En la sessió de segona convocatòria de fetxa 28 de Octubre de 1898 es vá donar compte de quedar enllestida aquella operació, acordantse autorizar a D. Balbí Valcárcel per retirar de l'Intervenció de Hisenda el resguart de referencia y 'l cobro dels interessos vensuts y vencibles.

Han passat d'aixó set anys, durant els quals no consta haverse parlat més oficialment del assumpto, fins a darrers del últim Septembre, que 's rebé una carta de dit Sr. Valcárcel, donant avis d'haver cobrat els interessos corresponents al primer y segon semestre de 1903; al primer y segon semestre de 1904 y al primer semestre de 1905, en conjunt 85 pessetas 55 centims, deduhits gastos de cobro y comissió.

Recullit el resguart en qüestió, consta en el mateix que 'n 26 d'Abril de 1899 varen ser pagadas per l'Hisenda 576 pessetas que corresponian a vintiquatre semestres, compresos desde primer de Juliol de 1886 fins a 30 de Juny de 1898; que 'n primer de Febrer de 1901, ho foren també 96 pessetas pertanyents al segon semestre de 1898, al primer y segon semestre de 1899 y al primer semestre de 1900 y que 'n 18 de Mars de 1903, igualment se pagaren altres 120 pessetas per el segon semestre de 1900; el primer y segon de 1901 y el primer y segon semestre de 1902 o siguin en total 792 pessetas cobrades per el Sr. Valcárcel y entregadas per aquest al Sr. Juliá per compte de l'Ajuntament de Sitges, segons rebuts que diu tenir en bon poder firmats per el ex-Secretari.

Es véu, donchs, que 'l Sr. Juliá no se'n há recordat encare de que las tals pessetas són del Ajuntament, a menys que considerés els Propis d'aquest com a béns seus, per alló de creuers també Alcalde, Depositari y poble a la vegada.

Aixó és lo que de la llógica pot deduhirse, sens que nosaltres ens aventurém assegurar cap d'abdós extréms; y encara que 'l director del Eco... no 'n sapiga una paraula d'aquest nou embolich, és de creure que 'l seu redactor en quefe, protagonista del mateix, podrá explicar als molts subscriptors de dit paper, ja sigui en algun article d'aquells qu'acostuma escriurer per els de fora de Sitges, firmant T. V. O., M. I. O., O. R. O. etc. etc. o en solts a la Crónica que ningú els creu; quál d'aquells conceptes pot encaixar més ab la veritat.

Rahó tenian els admiradors del senyor Juliá, quan era el factotum de la Vila, de dir qu'era el primer Secretari dels Ajuntaments de la provincia; donchs hi há que regoneixer qu'en embolichs, irregularitats administrativas y escamotejador de béns comunals, no creyém n'hi hagi cap que l'aventatgi.

Parlin papers y mentin barbas, diu un refrán molt conegut; de manera que, si alguna persona honrada no estigués convenssuda encare de que el Senyor Juliá a la Casa de la Vila era l'estorb pera la administració municipal y normalisació de la seva hisenda, l'hi recomaném passi la vista per l'expedient administratiu en mérits del qual fou destituhit per las dugas terceras parts dels regidors que componen el nostre Ajuntament; y sense posarse ulleras podrá ocórrer molt més de lo que deixém dit, ja que las quantitats que reté en son poder, además de las 792 pessetas objecte d'aquesta denuncia, son las següents:

Per arbitri de Certificacions . . .	Pesetas 708'00
» de Clavegueras . . .	477'04
» penyoras gubernativas . . .	189'00
» permisos de construccions . . .	103'00
» de portas sortidas . . .	110'00
» registre de gossos . . .	49'00
» permisos de canalisacions . . .	10'00

Total Pessetas 1646'04

Diguin donchs totas las personas imparcials y que estém a Sitges, si 'l Senyor Juliá vá ser destituhit per venjansas personals, o perque ell mateix s'ho va buscar.

M. E. U.

D'Ultra-tomba

Una conferencia secreta

—Vaja, home, Ventureta, apa, aixecat... ¡quín mort més tocasón! Sembla mentida que puguis arri-var a dormir tant, ficat dintre aquest rebost de des-ferras humanas.

—Ah, ets tu, burot estimat? El burot dels meus somnis d'or!... Y digas, digas: ¿quina extraordinaria nova ha guiat els teus passos vers aquestas ¡ay! solitarias regions?

—Massa que la saps, mort Ventureta... Va acabantse per moments l'any gloriós y el barbé ens vol afaytar de mala manera.

—Paciencia, burot, paciencia...

—Paciencia!... Ja hó dius tu. Mentres que 'ls comptes t'han sortit al revés de lo que tu't pensavas. M'ho esperava tot, tot, tot menos aixó.

—Peró home, perquè has de mortificarme d'aquesta manera? ¿Encara no soch prou mort, perque vinguis a donarme aquestas punxadas qu'em tras-passan el meu llatzerat cor?

—Sí, pero jo quedo a la lluna de Valencia.

—Queda a la lluna que vulguis, burot meu.

—May ho hauria suposat!

—Oh! No parlem més de cosas tristas, jo t'ho prego... Sento soroll. Ves qui arriba. —

Entra el gegant grcs, tot abatut, y s'asseu damunt d'un altre mort, que gemega una bella estona, car el gegant li ha malmés la carcanada. El difunt que gemega resulta ésser el pallasso dels sígrons.

—¡Ya somos cuatro!—diu el senyor Ventureta trencant el silenci que regnava desde'l garranyic de la carcanada malmesa.—Ara només hi falta el gosset de Sans, pera arrodonir el quadro.

—El gosset—contesta el gegant,—vindrà més tart. Així m'ho ha dit quan passava per davant del meu ninxo.

—Y digas, parent, ¿és veritat allò de la votació y que nò podràs anar a ferme de pantalla a la casa gran?

—Sí, és vritat tanta... desgracia. Els *compañeros* han comensat a obrir els ulls y han vist las nostras manganillas y ab política m'han espurgat. Aquell mal company és el cap y causa de la derrota de que vaig ser víctima.

—Si que, *amigo*, ens han ben aixafat la guitarra; però, per xò, ja vas veure el diumenge passat com li vaig tornar la pilota ab allò de la tila.

—Déixat de tila. Lo que a tots ens convindria és una bona toma de crémo-tártaro pera refrescar-nos la consciencia per lo passat.

—¡Ay! Aquestas paraulas em fan cruixir tots els ossets de la canyella de la cama... Y aquest esque-na-fret que no parla, ¡vaja un'altra planxa! Vet'aquí un mort ben sabatassas! ¿Quí t'ho va dir que havias de fallar a favor del meu amich, per venirte després el *rapapolvo* del teu superior?

—Jo estava cregut de que m'havían fet d'aixó de la justicia per ajudar sempre an els nostres...

—Calla! No't vull sentir més! Tòrnaten a la os-sera, perquè ets un mort més mort que ls més morts, com nosaltres perdonam. Y avans de ficarte al nin-xo, ves si veus passar el *fusil* del carro!... Neula!

Se sent un xich de fressa per entremetx dels xi-prers y's veu, a la claror de la platejada lluna, arri-var el gosset, qui fent un gesto de pillet, diu ab tó de bromista:

—Y donchs, noys: ¿que no hem d'anar a la lluya-ta en las elecciones municipales?

—Y a qui presentarem?

—Aixó array... Jo, un; en Micalito, dos; y el pa-rent, tres, tota vegada que ls seus correligionaris no volen presentarlo; y altres n'hi haurà que tam-bé'ns ajudaran.

—Y qui hi votará ab nosaltres? Desde la feta del pendó qu'heu perdut el prestigi entre ls fede-rals, aquest cara fresca el dels socialistas y jo se-parat de la gent de diners.

—Ja está un xich malament tot aixó, ja; jo con-tava que pels nostres fins ens hauria donat millor resultat lo de «La Palma».

—*Esto se va!* Lo millor que podem fer,—diu el republicà de casaca,—és aparellarnos tots els fra-cassats y de nit sortir a esgarrapar a tots els que tenen la culpa de que avuy ens trobem fets unas marsecas políticas. —

Al acabar las últimas paraulas se sent una cri-doria infernal, acompanyada de estrepitós soroll de ossos, quin soroll semblava'l só acompassat de una infinitat de castanyolas. Els crits de: ¡fora! ¡¡fora!!! ¡fora!!! — ressonavan téticament dintre'l cementiri, y no calmaren fins que una veu enérgi-ca cridá, imposant quietut:

—Companys: seguiu sempre tal com en aquesta nit. No'ls escolteu an aquets xarlatans, conspira-dors de pega, que venen a treure dels nostres cos-sos la poca pell que'ns queda. Que tornin al món dels vius si'ls hi volen. Nosaltres cridem com avans: ¡fora!

Y, unánimament, mils de veus cridaren ab tota la seva forsa:

—¡Fora! ¡¡fora!!!

ANIMA FREDA

Excursió artística

de la banda del Prado Suburense

Tota la nit del dissapte passat va plóurer a més no poguer; el temps convidava més a estarse al llit que no pas a surtir a fora de casa. Y no obstant, els com-panys no varen desmayar, y comparegueren a la cita a l' hora convinguda.

Tocada la diana per tota la banda tot anant cap a la Estació del Ferro-carril; emprenguerem el viatge en el tren *lleuger*... que portava mitja hora de retrás, tren quin quefe, si val a dir la veritat, va portarse ab nosaltres no gayre correctament, ja que pera indicar-nos que pujessim en determinats cotxes, ens va abor-dar lo mateix que si fos un gos xato...

El temps anava posantse bé.

Després de haber atravesat las cinch foradadas en menos que 's canta un Credo, ens trobarem ja en la moderna estació de Valcarca.

Altra volta pet de diana, en saludo als vehins de aquella pintoresca y industriosa colonia, pe'ls que fo-rem rebuts ab hospitalitaria y franca cordialitat, com és costum per tots aquets encontorns.

A cada nova tocata de la música, el cel s' anava espargint més y més: el temps volia contribuir a la mellor esplendidesa de la nostra festa.

Posats en camí cap a la pujada de la masia de la Torra de'n Fabrè tot parlant de música, sense adonar-nosen ferem cap al bosch de cal Amell.

Eis de la Comissió de la Teca van adelantarse en-vers la masia, ahont els hi foren proporcionats tots els *ingredientes* pera compondre l' esmorzar, que va ferse dalt un dels collets de la montanya que tenen vista al mar. Y com que, entre músichs, sempre y per rahó natural acostuma a notarse algún descuyt, encare que no 's tracti de fer solfas, en aquella ocasió la es-mentada Comissió de la Teca va olvidar-se de prepa-rar la *seba* pera fernos obrir la boca, per lo que va ser objecte de un unánim vot de censura.

Al lloch escullit pera fer la esmorzada van compa-reixehi els germans Joan y Joseph Amell, el noy Llo-pis y l' amich Guillot, que 'ns obsequiaren ab una bona ampolla de moscatell, que Deu els hi pagui; que-dant agregats a la comitiva.

Reforsats ja del ventrell, emprenguerem la cami-nada per un gran roquisá que porta al pich del Caste-llot, desde quina altura es disfruta de un hermós pano-roma. Allí comensá la nostra tasca artística: fora els instruments, qu'en tot el día no abandonarem, y vinga el pas doble de «Bohemios».

Al acabar la última nota, de tots aquells indrets foráns ressonaren cap a nosaltres crits d' entusiasme y xardorosos picaments de mans, que repercutian de montanya a montanya portats per l' eco de las fonda-ladas. La gent de todas las masias de més de dugas horas a la rodona, sorpresa y atreta pe'l só de la mú-sica, surtia presurosa de sas llars, rublerta de gòig y de alegría. Els nostres cors, també conmoguts per aquella sensació, agermanavan sa satisfacció ab la de aquélla honrada y senzilla gent de montanya que fruía ab dalit la emoció de las nostras perdudas notas que, escámpantse per l' espay, feyan sentir lo desco-negut. ¡Quánt cert és que no hi há res que fassi sentir tant com la música!

Baixant del Castellot ens encaminarem cap a la gran plana de vinyas de cal Amell, y després de haver fet la copeta de rom a la casa, confortant aixís els pulmóns, que be ho necessitavam pera empendre la feixuga tasca que 'ns esperava...

El cel se havia ja aclarit del tot: gran alegría!...

Per lo tant, cap al «Fondó de las Malesas» falta gent, que aquést punt era l' escullit pera la nostra ex-cursió. Cap a ell, donchs, ens encaminarem...

Apoyantnos de tant en tant en las socas dels pins y demás arbustes bosquetáns, ab la feixuga càrrega dels instruments de música al coll, anarem devallant per aquells espadats de rocas, tot endinzantnos en el cor de la terra, fins qu' En Juanito Amell, que 'ns feya de guía, va dirnos: —Prou, noys; ja hem arribat a puesto: si caminéu més no 'n surtiréu quan voldréu.

Un xich de repós, repart de papers, colocació de la banda en el gran escenari de la naturalesa, y... somhi: En Maginet tallá una branca de pi pera que li servis de batuta y va comensarse la execució de la pessa sinfónica que descriu en son principi jels murmuris del bosch, el cant del rossinyol... fins quan ja és día del tot, que segueix ab una marxa marcial que senyala la surtida del sol.

L' efecte de la música encaixada en aquell preci-pici no podia ser més meravellós. ¡Quín quadro tan plé de vida y fantasmogórich!

Ens falta espay pera dirho tot. Deixarem aquell quiet desert ab el mateix silenci de aváns y verament impresionats, y ab grans treballs surtirem altra volta cap a la llum del día, dirigintnos envers la carretera de cal Amell, que conduceix al peu mateix de la gran fàbrica de ciments y cals hidráulica dels Srs. Butsems y Fradera de Barcelona, ahont ferem alto.

Demanarem permís pera visitar aquell establiment, a lo que accedí ab molt de gust el director D. Joseph Amell, ensenyantnos minuciosament todas las depen-dencias; quedant tots nosaltres admirats de lo que ve-yam, en especial de la moderna maquinaria y de la rapidesa ab que s' efectúan tots els treballs de la casa.

Després passarem a visitar el mecanisme de las palancas de la Estació, de quin quefe, Sr. Aula, vam rebre molts atencions, per lo que desde aquestas co-lumnas li enviém molts mercés.

Essent ja aprop la una del mitjdía y sentint que la rata ens corria pe 'l ventre, determinarem acostarnos a la Masia de Valcarca, punt destinat pera l' ápat. Allí no 'ns feren esperar gayre, perque la *cuynera* la *Lleugera* ja 'ns tenia l'arrós a punt, previnguda per la *llamada* dels cornetins.

El dinar va esser espléndit y molt ben guisat. Pera acabar de completar la festa, al arribar a's postres, després dels tortells de crema de «La Perla», en Jo-seph, el masover de la casa, va portarnos una porrona de garnatxa de més de vint anys, un substanciós y cordial del que ja no se 'n cull densá de la invasió de la plaga filoxérica.

No poguerem fer gayre estada a la blanca masia que tan bons recorts guarda pera algún de nosaltres, perque disposavan de un temps massa just. Aixís és que, ben a pesar nostre, ens despedirem de aquella bona gent, executant un bonich pas doble a fora el barri.

De retorn a la plana de la fàbrica, una colla de noys acudiren a rebrens aprop del Mas Rampinya, provehits tots ells de rams y armant heterogeni bullici ab orgas, panderos y otras instruments saragateros. En aquells moments tot respirava goig y alegría.

Desde dos quarts de quatre fins a l' hora de sortir el tren varem executar unas quantas pessas ballables al devant de la casa del director de la fàbrica, las quals va aprofitar el jovent pera entregarse a las de-licias de la dansa.

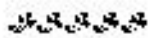
En proba de agráhiment, els músichs van ser ob-sequiats ab licors y cigarros puros.

Tothóm es condolia de que marxessim tan aviat, venint a despedirnos a la Estació, ahont varem cara-golar un entorbellinador pas doble com a últim adeu, essent xardorosament aplaudit.

Complertament satisfets de la excursió del día, retornarem cap a Sitges en el correu de las cinch; trobantnos en que a la Estació ens hi esperava una gran gentada, la qual va acompanyarnos fins al «Pra-do». Durant el trajecte executarem l' aplaudit pas do-ble que se ha fet de moda, de «Bohemis», y que tan popular ha fet en aquesta vila la banda que dirigeix el jove mestre En Magí Carbonell y Rigual.

En resúm, la excursió va resultar extremadament agradable, constituint las dugas notas més hermosas de la mateixa la bona germanó que va regnar entre'ls companys de solfa y la esplendidesa del día; lo que ab tota l' ànima fa exclamarnos: ¡Visca la Fraternitat! ¡Visca la Bellesa! ¡¡¡Visca la Música!!!

MÚSICH DE SECÁ

El Cant

*Si cantant se pogués viurer
jo viuria de cantar.*

(S. Rusiñol: *La nit de l' Amor*)

Si las asprors de la vida no ens fessin distréurer de nostres petits plahers, las més de las vegadas, hauríam fet nostra via ja cantant o estimant, donant goig al esprit.

El cant és l' éxtassis qu' encisa nostres sentits y engrandeix nostres recorts.

Ell és la exaltació de l' ànima y el plaher que inte-riorment revifica els cors.

Tan aviat es torna plany com esperança.

Tan prompte esdevé anyoradis y trist, com alegre y luxuriant.

Sa harmonia s'és formada per las remors de vida que a cada primavera esclatan.

Lo qu'és impossible descriure, lo que per més grandios que s'concebeixi no s'pot fer viure ni ab la tela ni el guix, la música, el cant etern, ella ho explica.

Es a dir ho explica: ho fa sentir.

Devegades, oint cantar, nostra dolcesa es tan ves-santa, que no podem menys que prorrómpre en plor.

¡Quants amors, si no fos cantant, no's comprendrien may!...

Y ¡quants n'hi há que cantant esperan y creuen en l'impossible!

Si no fos el cant, la joventut no gosaria, donchs el seu cor no se hauria despertat a sas incompresas sensacions.

Cal viure cantant, ja que ¡desgraciad de aquell qu'en els seus llavis no ha florit jamay una cansó; que d'ell si que s'pot ben dir que té l'ànima morta y no sab lo qué és gosar!...

ANTÓN BENAZET

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 24 DE OCTUBRE DE 1905

S'obrí baix la presidència del arcalde Sr. Batlle y ab assistència dels concejals Srs. Misas, Marsal, Puig, Magrans, Dalmau, Carbonell (J.) y Carbonell (P.)

Va aprobarse sense discussió l'acta de la sessió anterior.

A proposta del President va acordarse incloure en l'ordre del dia una instancia de D.ª Agna Marsal y Gorgas.

Es donà lectura al Real decret del 13 d'aquest mes, en el que s' disposa que en tots els municipis de més de 750 habitants, s'estableixi un camp de demostració agrícola ab l'objecte de divulgar per l'exemple els moderns procediments de cultiu, pera lo qual els Municipis que no tinguin terreny propi deuen arrendarlo y incluhir en sos pressupostos una subvenció pera'ls gastos del camp, que ab relació an aquest Ajuntament será de 200 pessetas anyals; disposantse que'ls Governadors civils no autorisin els pressupostos municipals de 1906, si en ells no hi figura la subvenció corresponent. En sa vista, va acordarse que la Comissió de Foment practiqui las diligencias necessaries pera dar compliment a lo disposat y proposi lo qu'estimi convenient.

El Secretari, previa la venia de la Presidencia, enterà al Consistori d'haver rebut una carta de don Balbino Valcárcel, agent de negocis en Barcelona, manifestantli haver cobrat 85'55 pessetas, import líquid dels interessos de cinch semestres de la 3.ª part del 80 per 10 de propis, perteneixents al Municipi de Sitges; y que havent anat recentment a Barcelona, el senyor Valcárcel li entregà dita quantitat, quina no ha pogut ingressar en caixa per no haverhi consignació de propis en el pressupost d'aquest any.

El Sr. Misas, després de proposar se ingressés la suma cobrada en concepte de ingressos eventuais en quant es rebí el pressupost vigent, manifestà que a las importants sumas percibidas pe'l Sr. Julià y no ingressadas en la Caixa municipal, se hi ha de anadir la de 792 pessetas que importan els interessos de dits Propis, entregadas al ex-secretari, segons afirma el Sr. Valcárcel, las quals no han sigut percebudas per l'Ajuntament, donchs ni dels pressupostos, ni dels llibres de contabilitat, ni de las actas apareix cap dato ni noticia alguna relativa al ingrés de interessos de Propis en l'Erari municipal; y que sotmetia a la consideració del Consistori la qualificació y comentaris que s' desprenen del fet referit.

La Presidencia, estimant que l'assumpto és de suma gravetat, proposà que abans de pendre acort passés a estudi y dictamen de la Comissió de Hisenda, y aixís va acordarse per unanimitat.

Acte seguit va llegirse una instancia de D.ª Agna Marsal sollicitant la cessió a favor seu per 250 pessetas de una petita porció de terreny al cementiri collindant ab el panteó de sa pertinenencia.

El Sr. Magrans, com Administrador del Cementiri, manifestà que, efectivament, dita porció de terreny no pot utilitzar-se pera cap construcció per sas petites di-

mensions y especial situació, y exposà el seu parer de que 'l preu ofert resulta ventatjós. En vista de lo qual se acordà accedir a lo sollicitat per la esmentada senyora.

Y després de aprobarse un compte de 12 pessetas per un viatge a Vilafranca del Panadés realisat per l'oficial de la Secretaria Sr. Gorgas, va aixecarse la sessió, que serian dos quarts d'una.

Noticias

Sabem que la comissió electoral nombrada al efecte, està acabant de confeccionar la candidatura pera concejals que's presentarà en las vinentas eleccions municipals.

Dita candidatura estarà composta per personas d'acrisolada honradesa y aymants de la justicia y moralitat, seguidoras del camí emprés pels companys en el Consistori ara fa dos anys y que tan beneficiós ha resultat pels interessos de Sitges.

Magnífich aspecte presentava el saló del Prado el diumenge passat a la tarda, després de la mitja hora del ball, donchs tots els palcos estavan ocupats, al igual que la platea, per las més distingidas familias de aquesta vila.

L'aplaudida secció dramática «Lo Rebrot» va representar la bonica comedia «Sogras del día», en quina execució van portarse molt bé 'ls Srs. Montfort, Carbonell (Ll. y M.), Sánchez y Gelós, además de la senyora Gandia.

Demà a la tarda, després del ball, la propia secció de aficionats posará en escena l'aplaudida comedia «Las tres alegrías», que ja havia de representarse 'l diumenge passat pero que per falta de temps es va suspendre.

Ab tot y el no gens bon temps que feya, el día de Sant Crispí van ser molts els operaris sabaters de las fàbricas dels Srs. Tarrida y Benazet y del taller del germans Srs. Bartés que varen surtir a fer excursions a diferents punts de las montanyas vehinas y masias de per aquets voltants.

El dimecres al mitj día va ser viaticat el nostre apreciat amic el jutge municipal D. Eduart Amell. Al tancar aquesta edició, l'estat del Sr. Amell era desesperat, tementse un funest desenllás.

Desitgem de tot cor que desapareixi la gravetat del pacient.

El ball públich que ab tant d'entussiasme tenia que celebrarse l'avant-passat diumenge a «La Palma», y que pel seu bon cor de pare el senyor Carbonell (segons diu *El Eco*), no va volguer que s'efectués per fer un be a la funció del Prado, va celebrarse ab tot l'entussiasme d'aquet món el diumenge passat, resultant un imponent fracàs.

Vaya, ¡de vellut!, senyor Carbonell.

La Junta del Hospital, un dels días d'aquesta setmana va reunir-se pera tractar del quarto de banys que costea el bon patrici don Cristófol Brannet, acordantse activar ab tota pressa el comenament de las obras de dit quarto, quina instalació vol'el donant que sigui una de las més modernas.

Hem llegit en el *Diario de la Marina*, de l'Habana, qu'en Santiago Rusiñol hi ha obtingut un gran triomf ab la seva obra «El Mistich», representada en el teatre Payter per la companyia que dirigeix el Sr. Fuentes.

Al final de la representació va esser aclamat el autor, a qui de tot cor felicitem.

El día de Tot-Sants, uns quants joves nacionalistas de Barcelona, fervents admiradors del autor de «L'Atlántida» y «Canigó», aniran a depositar una artística corona en la tomba ahont reposan las despallas mortals del eminent poeta, gloria de Catalunya, Mossén Jascinto Verdaguer.

Aixís mateix, n'oferrán una altra al sepulcre

que tanca els restos del inolvidable y sabi doctor D. Bartomeu Robert.

Els que vulguin contribuir a aquet tribut de admiració envers tan preclars patricis, poden passar per las Administracions de *La Veu de Catalunya* y *La Tralla*, ahont se ha obert una suscripció pera tal objecte.

La inauguració dels balls de vetlla en el Retiro, efectuada el diumenge passat, va veure bastant concorreguda.

«Nit de trons», obra tan popular en aquesta localitat, quina lletra és d'En Quimet Benaprés y la música del Mtre. Morera, fou representada ab molt acort per la companyia de aficionats de aquell teatre, obtenint el mateix expontani éxit que quan, l'any passat, va estrenarse.

Els primers días de aquesta setmana han sigut dolents de debó, donchs a més de no deixarse veure el sol en tot el día, el vent era tant fort, que quasi es feya impossible 'l surtir al carrer.

A estonas queya una pluja menuda freda com una neu.

El mar és trobava molt alborotat, a causa de la forta llevatada; havent ensenyat el nas també 'l mitx-jorn, pero sense demostrar cap forsa.

El dijous al matí va aparéixer tot clar, sentintse un fret com al mes de Desembre.

L'altre día varen celebrar sessió *extraordinaria* els socialistas de aquesta vila. Fou a porta tancada, resultant bastant escandalosa; donchs durant la mateixa els anims van acalorar-se tant, que fins se aixecaren algunas cadiras.

La causa de la saragata fou, segons noticias, per qüestió d'eleccions.

A la cuenta, l'ex-quefe *compañero* Mitjans va queixarse al Comité Central del partit criticant de mala manera la conducta seguida de un quant temps ensa per alguns dels seus companys més dignes qu'ell.

Aixó y altrás cosas per l'istil li van ser retretas en la esmentada sessió... y ¡sort de que la presencia del tipo del *compañero* imposa, que, si nó, no sabém pas com ne surt de allí dintre, ab el mal camí que portavan las cosas!...

Y mentres a dintre la sala s' desenvolupava tan tremendo tarrabastall, pe'l Cap de la Vila es passejavan tranquilament, encare que capficats, l'ex-secretari y un ex-arcalde dels de la colla... ¡com si tal cosa!

¡Pobre *compañero*! ¡quí li havia de dir que 'l honorífich càrrech de cap-pare dels socialistas sitgetans se li fes fonedís tan aviat!

Pero, és lo que deya l'altre día un socialista convensut: «En Mitjans per nosaltres està ben llest; tant a ell com al seu parent els hi havém vist el joeh; y ara, no sols els coneixém prou: els coneixém massa. Aixís és que *aquellos tiempos ya pasaron*, y avuy l'*ex-compañero* dintre 'l nostre partit no és ningú ni res significa ni representa: ens ha caygut per complert del concepte».

Bon sastre 'l que coneix el panyol!

Noticias Religiosas

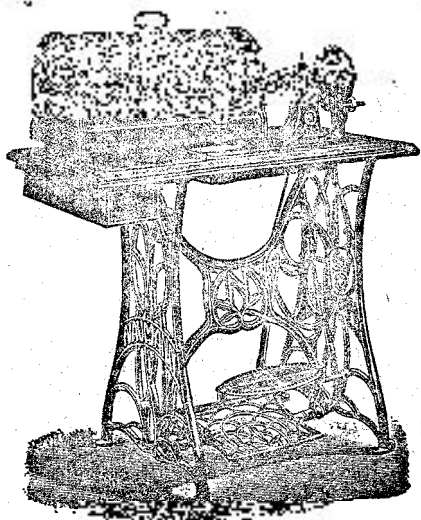
Demà, a dos quarts de cinch de la tarde, rosari, ab exposició del Santíssim Sagrament, exercisís del mes del rosari, goigs del Roser y reserva.

Dilluns y dimars següents al dematí y vespre, continuaran las funcions del Rosari.

Dimecres, festa de tots los Sants, a las deu ofici, a las quatre rosari, vespres de tots Sants, vespres de difunts, absollas als altars, novena de las ànimas y sermó del novenari que predicará un pare-Franciscà acabantse ab l'absolla general.

Dijous, commemoració dels difunts, comensaran las missas a las cinch que continuaran fins a las deu que es cantarà aniversari per las ànimas del Purgatori. A tres quarts de sis del vespre, rosari, vespres de difunts y funció del novenari d'ànimas que seguirá tots los días a la mateixa hora.

IMPREMTA BOHEMIA: SANT PAU, 74; BARCELONA

Agustí Navarro

Representant de la sens rival màquina
per a eusir, brodar y fer mitja y
Jones sabateras

NAUMANN

AL COMPTAT Y A PLASSOS

Las millors, asseguradas en aquesta vila
pel seu Representant

Passeig de la Ribera, 26

GRAN OCASIÓ Venda de un xalet y varias casas

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Sant Bartomeu, Jesús, Sant Francisco, Sant Pau, Carreta, Nou, Devallada, Barcelona, Ribera y Muralla.

Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aquest terme municipal.

Venda de tota mena d'arbres de bona classe.

Prestams de diners a primera hipoteca.

Per negociacions dirigir-se a D. Joan Llopis Milà: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.—SITGES

Camisería y Corbatería

Carrer Boquería, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas

corbatas, mocadors

y tots els articles
dertanyents an aquest ram

Gran baratura an els preus

LA CAMISERIA QUE VEN MES BARATO

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA ***

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

El Fénix del ahorro

Societat benéfica de previsió y pensions vitalicias : Verdadera mutualitat : Funciona baix la inspecció del Govern : Domicili social: Aviñó, 7, Barcelona : Per cada pesseta que s'entregui mensualment se obtindrà als deu anys un benefici mínim de 360 pessetas, ab la ventatja de poguerse trasladar els drets a sos respectius hereus : Pera tota mena d'informes dirigiuvos al Delegat, D. Cristófol Durán.

LABORATORI DE FARMACIA
y ANALISIS QUIMICH

de

F. Font y Torralbas

Montesión, 19 y Magdalenas, 8

BARCELONA

Medicaments moderns, extrangers y nacionals, de puresa garantida : : : Absoluta pulcritud en la preparació de las fórmulas
Vins medicinals de totas menas : Específichs
Tinturas . Elíxirs : Aixarops : Dentífrichs

Novetat : Perfecció : Baratura

Sombreros y Gorras

En l'Agencia de'n
Sebastià Ventosa,
del Cap de la Vila,
hi haurá exposat
tots els días un
gran assortiment
de sombreros y gorras,
procedents de la molt acreditada sombrereria de

Florenci Oliver
de Vilanova y Geltrú

Classes de gust y a preus reduhits = Especialitat en
Gorras d'uniforme, colegials y a mida
Es rentan y tenyeixen tota mena de sombreros
a preus convencionals

Els encàrrecs es serveixen a volta de correu

Botiga y despatx a Sitges: Cap de la Vila

Botiga a Vilanova y Geltrú: Plassa Riego, 6

Treballs econòmichs

pera'l Comers

y la Industria

**Imprempta
Bohemia**

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &

* ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *

Carrer de Sant Pau, 74

Barcelona